

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2022. december 14.*

„Közszolgálat – Felvétel – Versenyvizsga-felhívás – EPSO/AD/374/19 nyílt versenyvizsga – A felperes nevének a versenyvizsga tartaléklistájára való felvételét mellőző határozat – Megsemmisítés iránti kereset – A versenyvizsga-felhívásnak az előválogató tesztek részleges megtartását követő módosítása – Jogonalp hiánya – Jogos bizalom – Jobbiztonság – *Vis maior* – Egyenlő bánásmód – Speciális vizsgakörülményekben részesülés – Online vizsgáztatás – A belső pályázók magas sikerességi aránya – Intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset”

A T-312/21. sz. ügyben,

SY (képviseli: T. Walberer ügyvéd)

felperes

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Hohenecker, T. Lilamand és D. Milanowska, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

a tanácskozások során tagjai: R. da Silva Passos elnök (előadó), V. Valančius és L. Truchot bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel arra, hogy a felek az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék az eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet¹

- 1 Az EUMSZ 270. cikkre és az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 91. cikkére alapított keresetével SY felperes lényegében először is azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg az EPSO/AD/374/19 nyíltversenyvizsga-felhívásnak a Covid19-világjárvány kitörése miatt az említett versenyvizsgálathoz kapcsolódó vizsgákra vonatkozó részletszabályokat módosító függelékét (HL 2020. C 374. A, 3. o.), az Európai Bizottság 2020. november 20-i vizsgabehívóját, az említett versenyvizsga alapján versenyjogi területen felállított tartaléklistát, a pályázóknak ezen tartaléklista alapján történő felvételére vonatkozó határozatokat, valamint a versenyvizsga vizsgabizottsága által jóváhagyott, a felperes nevének a tartaléklistára való felvételét mellőző határozat felülvizsgálatát elrendelő határozatot. Másodszor, a felperes másodlagosan azt kéri, hogy a meghozandó ítélet pontosítsa azokat a konkrét követelményeket, amelyeket a Bizottságnak be kell tartania annak érdekében, hogy visszaállítsa azt a jogi helyzetet, amelyben a felperes az említett vizsgabizottság által elkövetett jogsértést megelőzően volt, lehetővé téve ezzel a Bizottság számára azt, hogy felvegye a felperes nevét a tartaléklistára. Harmadszor a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék állapítsa meg, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 265. cikket, mivel a 2021. január 17-i közigazgatási panaszára vonatkozóan nem közölt vele határozatot.

I. A jogvita előzményei

- 2 2019. június 6-án az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a versenyjog, a pénzügyi jog, a gazdasági és monetáris unió joga, az uniós költségvetésre alkalmazandó pénzügyi szabályok, az euróérmék hamisítás elleni védelme területén tanácsosi tartaléklista (AD besorolási csoport) létrehozására irányuló EPSO/AD/374/19. sz. nyíltversenyvizsga-felhívást (HL 2019. C 191. A, 1. o., a továbbiakban: versenyvizsga-felhívás) öt olyan tartaléklista kialakítása érdekében, amelyről a Bizottság tanácsosként új tisztviselőket vesz fel. A versenyvizsga-felhívás és mellékletei – különösen a III. melléklet – képezték a kapcsolódó kiválasztási eljárásokra alkalmazandó jogi keretet.
- 3 A versenyvizsga-felhívás hat szakaszból álló eljárást írt elő. Az első szakaszban a pályázók egy előzetes elektronikus jelentkezési lapot nyújtottak be. A második szakaszban behívták őket, hogy az EPSO valamelyik akkreditált vizsgaközpontjában számítógépes feleletválasztós kérdőívekből álló teszteket végezzenek. Abban az esetben, ha ezt a behívót nem az értékelőközpontban szervezett kompetenciavizsgák előtt küldték, az említett teszteket e vizsgákkal egyidejűleg kellett teljesíteni. A harmadik szakaszban megvizsgálták a pályázók pályázati anyagát, és ellenőrizték, hogy a pályázók megfelelnek-e a versenyvizsgára bocsátási feltételeknek. A negyedik szakaszban a versenyvizsgára bocsátási feltételeket teljesítő pályázók tekintetében a jelentkezési lapjukban megadott képesítések alapján elvégezték a képesítés szerinti kiválasztást. Az ötödik szakaszban a képesítés szerinti kiválasztást követően a legmagasabb összpontszámot szerző pályázókat behívták az értékelőközpontban szervezett négy kompetenciavizsgára. A hatodik szakaszban a versenyvizsga-bizottság a nyílt versenyvizsga mind az öt területén tartaléklistát állított össze, amely tartalmazta azoknak a megfelelő pályázóknak a nevét, akik az értékelőközpontban tett vizsgákon elérték az előírt minimális pontszámot, valamint a legmagasabb összpontszámot, a sikeres pályázóknak az egyes szakterületekre vonatkozó létszámán belül.

¹ A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

- 4 A versenyvizsga-felhívásban a „Mi a kiválasztás módja?” cím alatt, az „Értékelőközpont” című 5. pontban a következők szerepelnek:

„Az értékelőközpontban négy vizsgán (általános készségeket felmérő készségalapú interjú, szakterületre vonatkozó interjú, csoportgyakorlat és esettanulmány) nyolc általános készség, valamint az egyes szakterületek tekintetében előírt, szakterületre vonatkozó készségek felmérésére kerül sor [...]”

- 5 Egyrészt a versenyvizsga-felhívásban a „Mi a kiválasztás módja?” cím alatt szereplő 5. pontban található táblázat szerint az általános készségek, valamint az adott szakterületre vonatkozó készségek felmérését a következőképpen osztották fel az értékelőközpontban szervezett vizsgák között:

Készség	Vizsga	
1. Elemző- és problémamegoldó képesség	Csoportgyakorlat	Esettanulmány
2. Kommunikációs készség	Esettanulmány	Általános készségeket felmérő készségalapú interjú
3. Minőségi és eredményes munkavégzés	Esettanulmány	Általános készségeket felmérő készségalapú interjú
4. Tanulási és fejlődési képesség	Csoportgyakorlat	Általános készségeket felmérő készségalapú interjú
5. Szervezőkészség, az elvégzendő feladatok rangsorolásának képessége	Csoportgyakorlat	Esettanulmány
6. Munkabírási és rugalmasság	Csoportgyakorlat	Általános készségeket felmérő készségalapú interjú
7. Együttműködési képesség	Csoportgyakorlat	Általános készségeket felmérő készségalapú interjú
8. Vezetői készség	Csoportgyakorlat	Általános készségeket felmérő készségalapú interjú

Minimálisan elérendő pontszám: készségenként 3/10 és együttesen 40/80

Készség	Vizsga	Minimálisan elérendő pontszám
A szakterületre vonatkozó készségek	A szakterületre vonatkozó interjú	50/100

- 6 Másrészt a szóban forgó táblázatnak megfelelően minden egyes általános készséget 10 pontos skálán értékelték, készségenként 3/10-es minimális pontszámmal és az összes készségre együttesen 40/80-as minimálisan elérendő pontszámmal, míg a szakterületre vonatkozó készségeket 100 pontos skálán, 50/100-as minimálisan elérendő pontszámmal értékelték.
- 7 2019. június 26-án a felperes jelentkezett a versenyvizsgára.
- 8 Jelentkezési lapján a pályázó a versenyvizsga-felhívás III. mellékletéhez csatolt, nyílt versenyvizsgákra vonatkozó szabályzat „Esélyegyenlőség és speciális vizsgakörülmények” című 1.3 pontjának megfelelően úgy nyilatkozott, hogy a vizsgákon – köztük a számítógépes írásbeli, a

papíralapú írásbeli és a szóbeli vizsgákon – való részvételhez speciális vizsgakörülményekre van szüksége, mivel fogyatékosága vagy egészségi állapota [*bizalmas*] akadályozhatja a vizsgákon való részvételben [*bizalmas*].

- 9 2019. december 9-i elektronikus levelében az EPSO akadálymentességért felelős csoportja arról tájékoztatta a felperest, hogy engedélyezték számára, hogy az esettanulmány-vizsgára [*bizalmas*].
- 10 A kiválasztási eljárás során a felperest behívták, hogy vegyen részt az értékelőközpontban szervezett négy kompetenciavizsgán és ezzel egyidejűleg a számítógépes feleletválasztós kérdőívekből álló teszteken.
- 11 2020. január 10-én a felperes egy [*bizalmas*] található külső értékelőközpontban részt vett az első, az általános készségek felmérésére irányuló vizsgán, nevezetesen az esettanulmány-vizsgán. 2020. január 18-i elektronikus levelében tájékoztatta az EPSO akadálymentességért felelős csoportját a vizsgán felmerült problémáról, méghozzá arról, hogy az EPSO által a vizsga lebonyolításával megbízott szolgáltató nem engedélyezte számára [*bizalmas*]. 2020. január 22-i elektronikus levelében az EPSO akadálymentességért felelős csoportja elismerte a felperesnek, hogy kommunikációs hiba történt az említett szolgáltatóval.
- 12 2020. március 3-án a felperes egy brüsszeli (Belgium) értékelőközpontban számítógépes feleletválasztós kérdőívekből álló teszteken, valamint három másik kompetenciavizsgán, nevezetesen az általános készségeket felmérő készségalapú interjún, a csoportgyakorlaton és a szakterületre vonatkozó interjún vett részt.
- 13 2020. március 6-án a kiválasztási eljárást felfüggesztették a Covid19-világjárvány kitörése és az azt követő egészségügyi válság miatt. Ebben az időpontban még nem minden pályázó vett részt az értékelőközpontban szervezett vizsgákon.
- 14 Az EPSO egyik egységvezetője által a versenyvizsga-bizottság elnökének nevében aláírt, 2020. július 1-jén kelt levélben a felperest arról tájékoztatták, hogy „úgy döntöttek, hogy az értékelőközpontban szervezett vizsgákat szeptember második felében folytatják”, és hogy „azokat a pályázókat, akik már vizsgáztak, nem hívják be újra”.
- 15 2020. augusztus 28-i elektronikus levelében az EPSO pályázókkal való kapcsolattartásért felelős szervezeti egysége arról tájékoztatta a pályázókat, hogy a tervek szerint a március előtt az értékelőközpontban személyes fizikai részvétellel lebonyolított kompetenciavizsgákon elért pontszámok érvényben maradnak, kivéve a csoportgyakorlaton elért pontszámot, mert a csoportgyakorlatot egy online teszt váltja fel, amelyen minden pályázónak részt kellett vennie, azoknak is, akik 2020 márciusában már részt vettek a versenyvizsgához tartozó vizsgákon.
- 16 A felperes a 2020. augusztus 28-án és október 15-én benyújtott, EPSO CRS-50590., illetve EPSO CRS-52914. hivatkozási számon nyilvántartásba vett két panaszában kifogásolta a tervezett vizsgák új részletszabályait, hangsúlyozva többek között, hogy ezzel a vizsgákat 2020. márciusban már elvégző pályázóknak hátrányt okoznak, és az új vizsgák lebonyolításakor egészségügyi kockázatoknak tehetik ki őket. Hangsúlyozta továbbá, hogy az EPSO köteles tiszteletben tartani a versenyvizsga-felhívást. Kifejezte azonban szándékát, hogy az általa benyújtott panaszoktól függetlenül részt venne a csoportgyakorlatot felváltó új vizsgán.

- 17 Az EPSO egyik egységvezetője által a versenyvizsga-bizottság elnökének nevében aláírt, 2020. október 26-án kelt levélben tájékoztatták a pályázókat, hogy a versenyvizsga-felhívás függelékének a Hivatalos Lapban való közzétételét követően folytatják a kiválasztási eljárást.
- 18 A versenyvizsga-felhívás függeléke 2020. november 5-én jelent meg a Hivatalos Lapban (HL 2020. C 374 A, 3. o., a továbbiakban: a versenyvizsga-felhívás függeléke).
- 19 A versenyvizsga-felhívás függeléke mindenekelőtt előírta, hogy azoknak a pályázóknak, akik nem vettek részt 2020. március 6. előtt az értékelőközpont jelenléti tesztjein, minden ilyen tesztet virtuálisan kell teljesíteniük. A csoportgyakorlatot továbbá egy általános készségeket felmérő, szituációs interjú váltja fel, amelyet távolról, online videokonferencián keresztül bonyolítanak le (situational competency-based interview, a továbbiakban: SCBI-interjú). Végül azoknak a pályázóknak, akik 2020. március 6. előtt részt vettek az értékelőközpontban lebonyolított összes vizsgán, az említett interjún is részt kellett venniük, és annak pontszáma felváltja a csoportgyakorlaton kapott pontszámot.
- 20 A felperes az EPSO egyik egységvezetője által a vizsgabizottság elnöke nevében aláírt, 2020. november 20-i levélben behívót kapott a 2020. december 14-i SCBI-interjúra. A levélben az állt, hogy a behívó elfogadásával a felperes elfogadja a versenyvizsga feltételeit és a versenyvizsga-felhívás függelékében foglalt feltételeket.
- 21 A felperes 2020. december 14-én megjelent az SCBI-interjún.
- 22 Az EPSO egyik egységvezetője által a versenyvizsga-bizottság elnökének nevében aláírt, 2021. január 14-én kelt levélben tájékoztatták a felperest, hogy nem vették fel a tartaléklistára, mert nem tartozik azon pályázók közé, akik elérték az értékelőközpontban adott legmagasabb összpontszámot, azaz legalább 119,5 pontot (a továbbiakban: tartaléklistára való felvételt mellőző határozat).
- 23 2021. január 17-i elektronikus levelében a felperes kérte a tartaléklistára való felvételt mellőző határozat felülvizsgálatát, és a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be e határozattal szemben, többek között arra hivatkozva, hogy egyenlőtlen bánásmódban részesült amiatt, hogy az EPSO nem tartotta be a számára kilátásba helyezett speciális vizsgakörülményeket, a függelék nem felelt meg az általános versenyvizsga-felhívásnak, és a többi pályázóval szembeni egyenlőtlen bánásmódban részesült, mivel az eredetileg az értékelőközpontban tervezett vizsgákat virtuálisan bonyolították le.
- 24 Az EPSO egyik egységvezetője által a versenyvizsga-bizottság elnökének nevében aláírt, 2021. április 21-én kelt levélben tájékoztatták a felperest a versenyvizsga vizsgabizottsága által hozott, a tartaléklistára való felvételt mellőző határozatot helybenhagyó határozatról (a továbbiakban: felülvizsgálat tárgyában hozott határozat).
- 25 A felperes a 2021. január 17-i panasz nyomán hozott intézkedések ismertetése iránt 2021. március 22-én elektronikus úton panaszt nyújtott be az EPSO pályázókkal való kapcsolattartásért felelős szervezeti egységéhez, amelyet EPSO CRS-61721. számon vettek nyilvántartásba.
- 26 A 2021. május 8-án kelt, EPSO CRS-65320. számon nyilvántartásba vett újabb panaszában a felperes hozzáférést kért az EPSO versenyvizsgával kapcsolatos dokumentációjában szereplő információkhoz, amelyek a tartaléklistán szereplő azon pályázók számára vonatkoznak, akik a versenyvizsga-eljárás megkezdése előtt legalább egy évvel, határozott vagy határozatlan idejű

szerződéssel szerződéses alkalmazottként, ideiglenes alkalmazottként vagy kirendelt nemzeti szakértőként a Versenypolitikai Főigazgatóságon (DG), a Jogi Szolgálat versenyjogi ügyekkel foglalkozó csoportjában vagy a Bizottság bármely más szolgálatán vagy főigazgatóságán dolgoznak vagy dolgoztak.

II. A felek kérelmei

27 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a tartaléklistát, a tartaléklistára felvett pályázók felvételéről szóló határozatokat, a tartaléklistára való felvételt mellőző határozatot, a felülvizsgálat tárgyában hozott határozatot, valamint a versenyvizsga-felhívás függelékét és az SCBI-interjúra szóló, 2020. november 20-i behívót;
- másodlagosan, egyrészt semmisítse meg a tartaléklistára való felvételt mellőző határozatot és a felülvizsgálat tárgyában hozott határozatot, és a meghozandó ítéletben pontosítsa a felperesnek a kiválasztási bizottság által elkövetett jogsértést megelőző jogi helyzetének visszaállításához szükséges, a Bizottság számára előírt konkrét követelményeket, amelyek a Bizottság számára lehetővé teszik azt, hogy a felperest közvetlenül, illetve teljesítményének felmérését követően felvegye a tartaléklistára, másrészt semmisítse meg a versenyvizsga-felhívás függelékét és az SCBI-interjúra szóló, 2020. november 20-i behívót;
- állapítsa meg, hogy a Bizottság megsértette az EUMSZ 265. cikket, mivel nem hozott határozatot a felperes 2021. január 17-i panasza tárgyában;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

28 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet;
- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

[omissis]

A. Az első kereseti kérelemről

32 Első kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék semmisítse meg a tartaléklistát, a tartaléklistára felvett pályázók felvételéről szóló határozatokat, a tartaléklistára való felvételt mellőző határozatot, a felülvizsgálat tárgyában hozott határozatot, valamint a versenyvizsga-felhívás függelékét és az SCBI-interjúra szóló, 2020. november 20-i behívót.

[omissis]

1. Az első kereseti kérelem elfogadhatóságáról

36 Első kereseti kérelmének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első a kiválasztási eljárásra vonatkozó részletszabályok módosításának jogellenességén alapul, a második a már fennálló betegség miatti egyenlőtlen bánásmódon és a versenyvizsgához tartozó vizsgákban való részvételre vonatkozóan ezzel kapcsolatban előírt vizsgakörülmények figyelmen kívül hagyásán alapul, a harmadik az azon pályázókhoz képest tanúsított egyenlőtlen bánásmódon alapul, akik az összes, virtuálisan lebonyolított vizsgán részt vettek, a negyedik pedig az azon pályázókhoz képest tanúsított egyenlőtlen bánásmódon alapul, akik a versenyvizsgát megelőzően a Bizottság alkalmazásában álltak, és akik neve szerepelt a tartaléklistán.

a) A kiválasztási eljárásra vonatkozó részletszabályok módosításának jogellenességére alapított első jogalapról

37 A felperes úgy véli, hogy a kiválasztási eljárásra vonatkozó részletszabályoknak a versenyvizsga-felhívás függelékével történő módosítása jogellenes, amennyiben a függelék a csoportgyakorlatra vonatkozó vizsgát az SCBI-interjúval váltotta fel. Álláspontja szerint utólagos és visszaható jellege miatt nincs jogalapja annak, hogy a vizsgák jellegét annak ellenére módosították, hogy a pályázók egy része – köztük ő maga is – már teljesítette a versenyvizsga-felhívásban előírt vizsgákat.

38 E tekintetben a felperes először is előadja, hogy a Bizottságnak Covid19-világjárvány kitöréséhez kapcsolódó *vis maiorra* alapított érve nem alkalmas ezen állítás megcáfolására. Véleménye szerint, ha a Bizottság tévesen nem mulasztotta volna el a kiválasztási eljárást 2020 tavasszal és nyarán folytatni, amikor is a nyári egészségügyi feltételek kedvezőbbek voltak, nem szembesült volna azzal, hogy 2020 novemberétől kezdődően, amikor ténylegesen újraindították az eljárást, nem lehet jelenléti vizsgákat tenni. Hozzáteszi, hogy a Bizottság azon döntését, hogy a vizsgákat a téli időszaktól kezdve virtuálisan tartják, az indokolta, hogy a Bizottság egyenlőtlen módon azokat a pályázókat kívánta előnyben részesíteni, akik egyben a Bizottság alkalmazottai is, és akiknek a szerződése rövid és középtávon le fog járni.

39 Másodszor, a kiválasztási eljárásra vonatkozó részletszabályoknak a versenyvizsga-felhívás függelékével történő módosítása ellentétes a személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikkének (1) és (2) bekezdésével, amely biztosítja a jogot a pályázók számára, hogy a vizsgákra vonatkozó részletszabályok ne változzanak, egyrészt annak előírásával, hogy a versenyvizsga-felhívásnak tartalmaznia kell a vizsgák jellegét és értékelésük módját, másrészt hogy a versenyvizsga-felhívást a jelentkezési határidő lejárta előtt legalább egy hónappal, és a vizsgák időpontja előtt legalább két hónappal közzé kell tenni a Hivatalos Lapban. Ez a módosítás továbbá ellentétes a személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikkének a személyzeti szabályzat 1d. cikkével, 28. cikkének d) pontjával és 29. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdéséből eredő átláthatóság követelményével, amely biztosítja a versenyvizsgára jelentkezők számára, hogy olyan kiválasztási eljárást alkalmazzanak, amely állandó jellegű és a kiválasztási eljárást megelőzően is előre látható.

40 Harmadszor, az SCBI-interjú nem megfelelő, objektív kiválasztást biztosító alternatíva a csoportgyakorlat kiváltására. A felperes szerint a Bizottság által a vizsgák egyenértékűségének bizonyítása érdekében benyújtott dokumentumok nem alkalmasak ezen állítás megcáfolására.

41. Negyedszer a felperes úgy véli, hogy az EPSO megsértette gondoskodási kötelezettségét és az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 41. cikke által védelemben részesített megfelelő ügyintézéshez való jogot, valamint a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvét. Ez utóbbi ponttal kapcsolatban arra hivatkozik, hogy a 2020. július 1-jei levélben biztosítékot kapott arra, hogy nem kell újból részt vennie a vizsgákon, mivel az EPSO egységvezetője ebben a levélben arról tájékoztatta, hogy szeptemberben folytatják az értékelőközpontban szervezett vizsgákat, és azokat a pályázókat, akik már vizsgáztak, nem hívják be újra.
42. Ötödször a felperes azt állítja, hogy az EPSO jogalapra való hivatkozás nélkül, egyoldalúan és egyenlőtlenül, valamint hatáskörével visszaélve valamennyi pályázót kötelezte az SCBI-interjúján való részvételre, és úgy tekintette, hogy ez a részvétel a versenyvizsga-felhívás függeléké elfogadásának minősül. E tekintetben hangsúlyozza, hogy nem volt vélelmezhető, hogy hozzájárulását adta volna az új szabályok szerinti vizsgarészvételhez, különösen a panaszaira tekintettel, valamint arra a tényre, hogy a részvétele az abból fakadó kötelezettséghez kapcsolódott, hogy ha nem vett volna részt, kizárták volna az eljárásból.
43. Hatodszor és másodlagosan a felperes arra hivatkozik, hogy az EPSO megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel nem jelölte meg a versenyvizsga-felhívás módosítására vonatkozó határozat jogalapját és konkrét indokait.
44. A Bizottság vitatja a felperes érveit.

[omissis]

1) A kiválasztási eljárásra vonatkozó részletszabályoknak a versenyvizsga-felhívás függelékével történő módosítására irányuló jogalap hiányára alapított kifogásról

50. Emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat III. melléklete 7. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az intézmények a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően [az EPSO-ra] bízzák a szükséges intézkedések meghozatalának felelősségét annak biztosítására, hogy az Unió tisztviselőinek felvételi eljárásaiban [...] egységes előírásokat alkalmazzanak.

(2) A[z EPSO] a következő feladatokat látja el:

- a) az egyes intézmények kérésére nyílt versenyvizsgákat szervez;
- b) az egyes intézmények kérésére technikai támogatást nyújt az intézmények által szervezett belső versenyvizsgákhoz; [...]

(3) A[z EPSO] az egyes intézmények kérésére más, a tisztviselők felvételéhez kapcsolódó feladatokat is végrehajthat.”

51. Így a személyzeti szabályzat III. melléklete 7. cikkének (1)–(3) bekezdése alapján az EPSO segítséget nyújt az egyes intézmények számára a tisztviselők kiválasztási eljárásainak meghatározása és lebonyolítása tekintetében, tiszteletben tartva a fent említett intézmények által meghatározott általános feltételeket (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 29-i Aparicio és társai kontra Bizottság ítélet, F-20/08, F-34/08 és F-75/08, EU:F:2009:132, 57. pont).

52 Következésképpen az EPSO a versenyvizsga vizsgáinak meghatározására és lebonyolítására vonatkozó, a személyzeti szabályzat III. melléklete 7. cikkének (1)–(3) bekezdéséből eredő jogköre keretében dönthetett úgy, hogy elfogadja a versenyvizsga-felhívás függelékét. Következésképpen ez a jogalap lehetővé tette az EPSO számára, hogy ezzel a függelékkel módosítsa a kiválasztási eljárásra vonatkozó részletszabályokat.

2) Az arányosság elvének megsértésére alapított kifogásról

53 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az arányosság elve az uniós jog általános elveinek részét képezi. Ezen elv értelmében az uniós intézmény által hozott intézkedések jogszerűsége annak a feltételnek van alárendelve, hogy amennyiben több megfelelő intézkedés kínálkozik, a kevésbé kényszerítő intézkedéshez kell folyamodni, és az okozott hátrányok a tekintetbe vett célokhoz képest nem lehetnek aránytalanul nagyok (lásd: 2004. október 21-i Schumann kontra Bizottság ítélet, T-49/03, EU:T:2004:314, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

54 Az uniós intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a versenyvizsga lebonyolítására vonatkozó részletszabályok meghatározását illetően, és az uniós bíróság ezeket a részletszabályokat csak abban a mértékben kifogásolhatja, amely a pályázók közötti egyenlő bánásmód és a pályázók közül történő választás objektivitása biztosításához szükséges (lásd ebben az értelemben: 2021. január 13-i Helbert kontra EUIPO ítélet, T-548/18, EU:T:2021:4, 30. pont). Az ítélkezési gyakorlat továbbá ugyanilyen korlátok között széles mérlegelési jogkört ismer el a versenyvizsga-bizottság számára abban az esetben, ha nagyszámú résztvevővel folyó nyílt versenyvizsga lebonyolítása során merülnek fel szabálytalanságok vagy hibák, amelyeket – az arányosság és a gondos ügyintézés elvére tekintettel – nem lehet a versenyvizsga vizsgáinak megismétlésével orvosolni (lásd ebben az értelemben: 2001. május 2-i Giulietti és társai kontra Bizottság ítélet, T-167/99 és T-174/99, EU:T:2001:126, 58. pont). A versenyvizsga-bizottság számára ilyen széles mérlegelési jogkört kell biztosítani *vis maior* esetében is.

55 Nem tartozik az uniós bíróság hatáskörébe valamely vizsga részletes tartalmának felülvizsgálata, kivéve ha e vizsga túllépi a versenyvizsga-felhívásban szereplő kereteket, vagy nem áll kapcsolatban a versenyvizsga céljával (lásd: 2002. február 7-i Felix kontra Bizottság ítélet, T-193/00, EU:T:2002:29, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 A jelen ügyben, bár az EPSO nem vizsgabizottság, a fenti 53. és 54. pontban említett elvek rá is kiterjeszthetők, mivel széles mozgástérrel rendelkezik a felvételi vizsgák lebonyolításában, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az Unió tisztviselőinek felvételi eljárásaiban egységes előírásokat alkalmazzanak (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 29-i Aparicio és társai kontra Bizottság ítélet, F-20/08, F-34/08 és F-75/08, EU:F:2009:132, 77. és 78. pont). Ezt a mozgásteret a Covid19-világjárvány kitörésével összefüggésben kell megítélni, amely felborította a szóban forgó versenyvizsga nagyszámú résztvevővel zajló vizsgáinak rendjét.

57 E tekintetben a Covid19-világjárvány 2020 telén történő megjelenése, amely az EPSO számára *vis maior*nak minősülő, külső, rendkívüli és előre nem látható járványügyi helyzetet jelentett, arra készítette a tagállamokat, hogy állampolgáraikra vonatkozóan egészségügyi intézkedésekkel egybekötött utazási és találkozási korlátozásokat fogadjanak el. Az EPSO-nak a versenyvizsga vizsgáinak lebonyolítása során tiszteletben kellett tartania ezeket az intézkedéseket, és nincs lehetősége ellenőrzést gyakorolni felettük. Következésképpen az említett világjárvány az EPSO számára *vis maior*nak minősült, amely megzavarta az említett vizsgák lebonyolításának rendjét, vagyis az állandó ítélkezési gyakorlat szerint olyan külső, rendkívüli és előre nem látható

- körülménynek minősül, amelynek következményeit az EPSO a legnagyobb gondosság mellett sem tudta volna elkerülni (lásd analógia útján: 2022. április 28-i C és CD [Az átadásról szóló határozat végrehajtásának jogi akadályai] ítélet, C-804/21 PPU, EU:C:2022:307, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Ebben az összefüggésben a versenyvizsga-felhívás függelékének a fenti 47. pontban említett 1. és 2. pontja mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy a Covid19-világjárvány miatt az EPSO-nak 2020. március 6-tól kezdődően meg kellett szakítania és fel kellett függesztenie az értékelőközponttal kapcsolatos összes tevékenységét annak érdekében, hogy biztosítsa az összes megfelelő óvintézkedést. A függelékben továbbá az áll, hogy amikor a világjárvány ellenére folytatták a kiválasztási eljárást, népegészségügyi okokból belátható időn belül nem lehetett fizikai jelenléttel járó tesztek szerveznie az EPSO épületeiben, és a versenyvizsgák észszerű határidőn belüli lezárása érdekében az EPSO úgy döntött, hogy az eredetileg az értékelőközpontban tervezett vizsgák helyett online (virtuális) vizsgákat szervez.
- 59 Az EPSO tehát olyan *vis maior* esettel szembesült, amely lehetetlenné tette a tesztek megbízható ütemezését, mivel a világjárvány 2020. március 6-tól kezdődően kiszámíthatatlanul alakult, és csekély volt a valószínűsége annak, hogy 2020 őszén a kiválasztási eljárást a Covid19-világjárvány kitörése előttihez hasonló feltételek mellett lehet folytatni. Az EPSO széles mozgásterét és a személyzeti szabályzat III. melléklete 7. cikkének (1)–(3) bekezdéséből eredő jogkörét gyakorolva egyrészt megállapíthatta azt, hogy a versenyvizsga-eljárás folytatásának biztosítása érdekében és a pályázók egészségének védelme mellett, valamint az említett eljárás felfüggesztésének vagy folytatásának a pályázókra és az érintett intézményre gyakorolt esetleges kedvezőtlen hatásainak korlátozása érdekében ki kell igazítani a versenyvizsgához kapcsolódó vizsgákra vonatkozó részletszabályokat. Másrészt dönthetett úgy, hogy erre a kiigazításra csak e cél eléréséhez szigorúan szükséges mértékben kerüljön sor.
- 60 Ez utóbbi kérdést illetően először is az iratokból kitűnik, hogy 2020. március 13-án az akkor folyamatban lévő, de felfüggesztett két kiválasztási eljárásban az értékelőközpontban szervezett vizsgákra meghívott 385 pályázó túlnyomó többsége, 289 pályázó már részt vett a személyes jelenléttel lebonyolított vizsgákon.
- 61 Meg kell jegyezni, hogy az EPSO ilyen feltételek mellett igyekezett figyelembe venni a vizsgákon már részt vett – a jelentkezők többségét kitevő – pályázók azon érdekét, hogy ne kelljen újra részt venniük a vizsgákon, mivel az érdekük azt diktálja, hogy megmaradjon a vizsgák lényegi része, valamint az azokhoz kapcsolódó, a kiválasztási eljárás felfüggesztése előtt elért eredmények is. Az EPSO tehát helyesen állapította meg, hogy az a megoldás, hogy az összes pályázó ismét részt vesz virtuálisan valamennyi vizsgán, aránytalan lett volna, és a pályázók érdekeit figyelembe véve ellentétes lett volna az arányosság és a gondos ügyintézés elvével.
- 62 Az EPSO által benyújtott előzetes általános tanulmányokból továbbá kitűnik, hogy a virtuális vizsgáztatási módokat már korábbi kiválasztási eljárások során is alkalmazták és tesztelték, az adminisztráció és a pályázók pedig úgy ítélték meg, hogy azok technikailag megbízhatóak, és nem jelentenek nagy különbséget az értékelés pontosságát és a pályázók eredményeit illetően, továbbá a pályázók is ezek mellett foglaltak állást. Ilyen körülmények között az előzetes tanulmányokat figyelembe véve az EPSO észszerűen feltételezhette egyrészt, hogy a pályázók egészségének megőrzése érdekében előnyben kell részesíteni a virtuális vizsgáztatást, másrészt hogy az általános készségeket felmérő készségalapú interjú, a szakterületre vonatkozó interjú és az

esettanulmány virtuális módon történő teljesítése nem követel az arányosság elvével ellentétes, túlzott mértékű alkalmazkodást azoktól a pályázóktól, akik az eljárás felfüggesztésének időpontjában még nem vizsgáztak.

- 63 Végül, ami a csoportgyakorlathoz kapcsolódó vizsgát illeti, meg kell állapítani, hogy az EPSO a szakemberekkel folytatott konzultációk és a tudományos publikációk alapján figyelembe vette a virtuális vizsgáztatás technikai bonyolultságát és alkalmatlanságát, mivel az a pályázók helyszíni jelenlétéhez kötött sajátos dinamikát feltételez, és ebben a kontextusban segíti elő bizonyos készségek értékelését. Így a rendelkezésére álló széles mozgástérrel összefüggésben az EPSO megállapíthatta azt, hogy ezen nehézségek miatt újra kell definiálni a csoportgyakorlathoz kapcsolódó vizsgát.
- 64 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a versenyvizsga-felhívás a „Mi a kiválasztás módja?” cím alatt szereplő, „Értékelőközpont” című 5. pontban a versenyvizsgával érintett nyolc készség felmérését felosztja az egyes vizsgák között, és ennek megfelelően feltétlenül szükség volt a csoportgyakorlathoz hasonló vizsgára az alábbi hat készség kiegészítő jellegű, kétszeres értékelése alapján kapott eredmények megbízhatóságának biztosítása érdekében: „elemző- és problémamegoldó képesség”, „tanulási és fejlődési képesség”, „szervezőképesség, az elvégzendő feladatok rangsorolásának képessége”, „munkabírás és rugalmasság”, „együttműködési képesség”, „vezetői készség” (lásd a fenti 5. pontot).
- 65 Következésképpen az EPSO nem helyezhette kilátásba azt, hogy egész egyszerűen eltörli a csoportgyakorlat-vizsgát, mivel így a vizsgabizottság nem tudná teljeskörűen értékelni a pályázók készségeit. Az EPSO tehát – még mindig a széles mérlegelési mozgásterével élve – megállapíthatta azt, hogy az említett hat készség értékelésére irányuló vizsga lebonyolítása továbbra is szükséges ahhoz, hogy a pályázók által elért összes eredmény érvényes legyen.
- 66 Ilyen körülmények között az EPSO úgy alakította ki az SCBI-interjút, mint a csoportgyakorlat keretében értékelt kompetenciákhoz hasonló készségeket értékelő vizsgát, amelynek ugyanakkor az az előnye is megvan, hogy virtuális vizsgáztatás esetén könnyebben megszervezhető, és technikailag megbízhatóbban értékelhető, mint a csoportgyakorlat.
- 67 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a versenyvizsga-felhívás SCBI-interjút bevezető függelékének EPSO általi elfogadása az EPSO azon döntésének eredménye, hogy a rendkívüli körülménynek minősülő Covid19-világjárványra tekintettel a valamennyi pályázó számára legkevésbé megterhelő vizsgamódszert alkalmazza.
- 68 A szóban forgó módosítás következésképpen nem ellentétes az arányosság elvével.

3) Az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított kifogásról

- 69 Az állandó ítélkezési megfontolások szerint az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy a különböző helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, hacsak ez a bánásmód objektíve nem igazolt (2007. szeptember 11-i Lindorfer kontra Tanács ítélet, C-227/04 P, EU:C:2007:490, 63. pont; 2012. március 20-i Kurrer és társai kontra Bizottság ítélet, T-441/10 P–T-443/10 P, EU:T:2012:133, 53. pont). Olyan tárgykorban továbbá, amelyre a diszkrecionális jogkör gyakorlása vonatkozik, csak akkor sérül az egyenlő bánásmód elve, ha az érintett intézmény önkényesen vagy nyilvánvalóan nem

megfelelően jár el az érintett szabályozás által elérni kívánt célkitűzéshez viszonyítva (lásd: 2012. március 20-i Kurrer és társai kontra Bizottság ítélet, T-441/10 P–T-443/10 P, EU:T:2012:133, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 70 Az egyenlő bánásmód elvének megsértése azt feltételezi, hogy a vitatott bánásmód egyes személyeket másokhoz képest hátrányos helyzetbe hoz (lásd ebben az értelemben: 2008. december 16-i Arcelor Atlantique és Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 71 A vizsgabizottságot terheli az a feladat, hogy a versenyvizsga lebonyolítása során szigorúan ügyeljen a pályázókkal való egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartására. A vizsgabizottság ugyan széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a vizsgák módját és részletes tartalmát illetően, mindazonáltal az uniós bíróság feladata, hogy felülvizsgálatot gyakoroljon az ahhoz szükséges mértékben, hogy biztosítsa a pályázók közötti egyenlő bánásmódot, és azt, hogy a vizsgabizottság a pályázók közül objektív módon válasszon (2008. március 12-i Giannini kontra Bizottság ítélet, T-100/04, EU:T:2008:68, 132. pont). Ebben az összefüggésben a kinevezésre jogosult hatóságnak, mint a versenyvizsga szervezőjének, valamint a vizsgabizottságnak a feladata annak biztosítása, hogy ugyanazon versenyvizsga összes pályázója azonos feltételek mellett vegyen részt ugyanazon a vizsgán. Ezért a versenyvizsga-bizottságnak kell biztosítania, hogy a vizsgák nehézségi szintje valamennyi pályázó számára nagyjából azonos legyen (lásd ebben az értelemben: 1988. március 24-i Goossens és társai kontra Bizottság ítélet, 228/86, EU:C:1988:172, 15. pont; 2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 72 Ezenkívül a pályázók közötti egyenlőség, a pontozás koherenciájának, valamint az értékelés tárgyilagosságának biztosítása érdekében a vizsgabizottság köteles biztosítani az értékelési szempontok minden érintett pályázóra való koherens alkalmazását (2021. január 13-i Helbert kontra EUIPO ítélet, T-548/18, EU:T:2021:4, 32. pont). Ez a követelmény különösen fontos a szóbeli vizsgáknál, mivel ezek a vizsgák jellegüknél fogva kötetlenebbek az írásbeli vizsgáknál (2021. január 13-i Helbert kontra EUIPO ítélet, T-548/18, EU:T:2021:4, 33. pont).
- 73 A személyzeti szabályzat 1d. cikke (6) bekezdésének első mondatából ugyanakkor kitűnik, hogy a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elve korlátozható, feltéve hogy e korlátozások „tárgyilag és észszerű okokkal” indokolhatók, illetve jogszerű és közérdekű személyzetszabályozási célokat szolgálnak (2022. július 6-i MZ kontra Bizottság ítélet, T-631/20, EU:T:2022:426, 62. pont).
- 74 Ily módon a tisztviselők személyzeti szabályzatának 1d. cikke kógens jelleggel korlátozza azt a széles mérlegelési jogkört, amellyel az uniós intézmények rendelkeznek a szervezeti egységek kialakítása és különösen a betöltendő álláshelyek igényeinek megfelelő alkalmassági szempontok meghatározása terén, valamint e kritériumok függvényében és a szolgálat érdekében a versenyvizsga módjának és feltételeinek meghatározása terén, és így az eltérő bánásmód csak akkor elfogadható, ha objektív módon igazolható és arányos a szolgálat valós igényeihez képest (lásd ebben az értelemben: 2022. július 6-i MZ kontra Bizottság ítélet, T-631/20, EU:T:2022:426, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 75 A jelen ügyben rá kell mutatni arra, hogy az EPSO az SCBI-interjú szóbeli vizsgáját mindegyik pályázó esetében – függetlenül attól, milyen helyzetben voltak a kiválasztási eljárás újraindításakor – úgy szervezte meg, hogy a csoportgyakorlat helyébe lépve fel tudják mérni ugyanazokat a készségeket, mint amelyekre a csoportgyakorlathoz kapcsolódó vizsga kifejezetten irányult.

- 76 Az új vizsgaként bevezetett SCBI-interjú sajátos lebonyolítását illetően egyrészt meg kell állapítani, hogy az EPSO ügyelt arra, hogy a vizsgabizottság ennek a vizsgának a segítségével – a fenti 71. és 72. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – minden pályázó számára lehetővé tegye a versenyvizsga-felhívásban említett hat készség következetes és egyenlő alapon történő értékelését. Következésképpen meg kell állapítani, hogy az EPSO az összes pályázót egyenlő módon kezelte.
- 77 Másrészt igaz, hogy a versenyvizsga általános lebonyolítását illetően az EPSO egyenlő módon kezelte az eltérő helyzetben lévő pályázókat, vagyis azokat, akik már teljesítették a versenyvizsga-felhívásban eredetileg előírt vizsgákat, és azokat, akik még nem vizsgáztak le.
- 78 Meg kell ezért vizsgálni, hogy az egyenlő bánásmód elvének ilyen figyelmen kívül hagyása jogszerű és közérdekű személyzetpolitikai céllal tárgyilagosan és észszerűen igazolható volt-e.
- 79 A versenyvizsga-felhívás függelékének 4. pontjában foglaltak szerint az azonos bánásmódot az EPSO azon kötelezettsége indokolta, hogy az SCBI-interjú formájában történő vizsgáztatás során biztosítsa az összes pályázó egyenlő bánásmódban való részesítését. Ez az azonos bánásmód tehát összhangban állt az EPSO kiválasztási eljárásban betöltött szerepének a személyzeti szabályzat III. melléklete 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, arra irányuló céljával, hogy megtegyék a szükséges intézkedések annak biztosítására, hogy az Unió tisztviselőinek felvételi eljárásaiban egységes előírásokat alkalmazzanak. Az azonos bánásmód tehát a fenti 69. és 73. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében objektíve igazoltnak tekinthető.
- 80 Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy az EPSO a fenti 70. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem sértette meg az egyenlő bánásmód elvét, amikor behívta a felperest az SCBI-interjúra.

4) A jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított kifogásról

- 81 Emlékeztetni kell arra, hogy a személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikke (1) és (2) bekezdésének szövege a következő:

„(1) A versenyvizsgák kiírását a kinevezésre jogosult hatóság a vegyes bizottsággal folytatott konzultációt követően készíti el. A kiírás tartalmazza:

- a) a versenyvizsga jellegét (intézményen belüli versenyvizsga, intézményeken belüli versenyvizsga, nyílt – adott esetben egy vagy több intézmény által közösen kiírt – versenyvizsga);
- b) a versenyvizsga típusát (vagy képesítéseken, vagy vizsgákon, vagy mind képesítéseken mind vizsgákon alapuló);
- c) a betöltendő beosztással járó tevékenységek és feladatok jellegét és a felajánlott csoportot és besorolási fokozatot;

[...]

- e) amennyiben versenyvizsga vizsgákon alapul, azok jellegét és értékelésük módját;

[...]

A két vagy több intézmény közös, nyílt versenyvizsgájáról szóló kiírást a személyzeti szabályzat 2. cikkének (2) bekezdésében szöveg lép említett kinevezésre jogosult hatóság a közös vegyesbizottsággal folytatott konzultációt követően készíti el.

(2) A nyílt versenyvizsgákról szóló kiírást a jelentkezési határidő lejárta előtt legalább egy hónappal, és adott esetben a vizsgák időpontja előtt legalább két hónappal az Európai Unió Hivatalos Lapjában kell közzétenni.”

- 82 A személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében tehát a versenyvizsga-kiírás – amennyiben a versenyvizsga vizsgákon alapul – tartalmazza a vizsgák jellegét és értékelésük módját (2013. március 21-i Taghani kontra Bizottság ítélet, F-93/11, EU:F:2013:40, 65. pont; lásd még ebben az értelemben: 1983. július 14-i Detti kontra Bíróság ítélet, 144/82, EU:C:1983:211, 27. pont).
- 83 Ezenkívül a vizsgabizottság, noha széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a versenyvizsga feltételeinek meghatározásában, kötve van a versenyvizsga-felhívás közzétett szövegéhez. A versenyvizsga-bizottság számára a versenyvizsga-felhívás szövege meghatározza a jogszerűség, illetve a mérlegelési jogkör kereteit is (lásd ebben az értelemben: 2004. október 21-i Schumann kontra Bizottság ítélet, T-49/03, EU:T:2004:314, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 84 A jelen ügyben nem vitatott, hogy a versenyvizsga-felhívás függeléke azt követően, hogy egyes pályázók esetében már lezárultak a felvételi vizsgák, megváltoztatta a csoportgyakorlat-vizsgával felmérni kívánt készségek felmérésének részletszabályait azzal, hogy a korábban a személyzeti szabályzat III. melléklete 1. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerint meghatározott vizsgát SCBI-interjú formájában megvalósuló, virtuális egyéni gyakorlatra váltotta át.
- 85 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a bizalomvédelem elve a jogbiztonság elvéhez kapcsolódik, amely megköveteli, hogy a jogszabályok egyértelműek és pontosak legyenek, és az uniós jog körébe tartozó helyzetek és jogviszonyok előreláthatóságának biztosítására irányul (1996. február 15-i Duff és társai ítélet, C-63/93, EU:C:1996:51, 20. pont; 2014. szeptember 5-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, T-471/11, EU:T:2014:739, 90. pont). Ezekkel az elvekkel ellentétes, ha valamely uniós aktus időbeli hatályának kezdő időpontját az aktus megjelenése előtti időpontban állapítják meg, kivéve olyan kivételes esetben, ha azt közérdekű cél követeli meg, és ha az érdekelték jogos bizalmát megfelelően tiszteletben tartják (lásd: 2010. november 10-i OHIM kontra Simões Dos Santos ítélet, T-260/09 P, EU:T:2010:461, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 86 Meg kell tehát vizsgálni, hogy – amint azt a felperes állítja – a vizsga jellegének a vizsga részleges lebonyolítását követő, előre nem látható módosítása sérti-e a fenti 85. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét.
- 87 A jelen ügyben egyrészt az elérendő célra vonatkozó feltételt illetően emlékeztetni kell arra, hogy a rendkívüli körülménynek minősülő Covid-19 világjárvány indokolta a versenyvizsga-felhívás függelékének elfogadását annak érdekében, hogy a pályázók és az intézmény érdekében a kiválasztási eljárás egészségügyi szempontból lehetséges, arányos és elfogadható feltételek mellett folytatódhasson. Ezzel végső soron a versenyvizsgával történő felvétel hatékonyságát kívánták biztosítani. Mivel a kiválasztási eljárás szóban forgó módosítását az a cél tette kivételes jelleggel

szükségessé, hogy az egészségügyi körülményekből adódó nehézségek ellenére biztosítsák az ezen eljárással célzott felvételt, meg kell állapítani, hogy teljesül a kivételre vonatkozóan a fenti 85. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban előírt első feltétel.

- 88 Másrészt a felperes jogos bizalmának tiszteletben tartására vonatkozóan előírt, kivételt igazoló második feltételt illetően igaz, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a bizalomvédelem elvére bármely olyan jogalany hivatkozhat, akiben valamely uniós intézmény megalapozott várakozásokat keltett. A bizalomvédelem elvére való hivatkozás jogának fennállásához három feltétel együttes teljesülése szükséges. Először is az uniós adminisztrációnak pontos, feltétel nélküli és ellentmondásmentes, jogosultsággal rendelkező és megbízható forrásokból származó biztosítékokat kell nyújtania az érintett számára. Másodszer e biztosítékoknak jogos elvárást kell kelteniük abban a személyben, akihez intézik őket. Harmadszor az adott ígéretnek összhangban kell állniuk a vonatkozó szabályokkal (lásd: 2014. szeptember 5-i Éditions Odile Jacob kontra Bizottság ítélet, T-471/11, EU:T:2014:739, 91. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben – amint az a fenti 57. pontból is kitűnik – az EPSO az eljárás során a Covid-19-világjárvány kitörése kapcsán olyan *vis maiorral* szembesült, amely lehetetlenné tette, hogy a kiválasztási eljárásra vonatkozóan a versenyvizsga-felhívásban eredetileg meghatározott részletszabályokat fenntartsák. Ezért a jelen ügy kivételes körülményei között a fellebbező nem hivatkozhat arra, hogy az említett szabályok rá történő alkalmazása során figyelmen kívül hagyták a bizalomvédelem elvét.
- 90 Egyébiránt hozzá kell tenni, hogy az EPSO, noha módosította a csoportgyakorlat-vizsga jellegét, ennek során arra törekedett, hogy lehetővé tegye az e vizsgára vonatkozóan a versenyvizsga-felhívás „Mi a kiválasztás módja?” cím alatt szereplő 5. pontjában meghatározott célkitűzés, nevezetesen az e pontban részletezett hat készség felmérésének tiszteletben tartását. Továbbá meg kell állapítani, hogy a vizsga jellegére vonatkozó szabályok módosítása nem érintette a felperes azon lehetőségét, hogy e hat készség tekintetében ténylegesen értékelni tudják, mivel a többi pályázóval azonos módon őt is behívták az új típusú vizsgának minősülő SCBI-interjúra.
- 91 Ilyen körülmények között, mivel az EPSO a személyzeti szabályzat III. melléklete 7. cikkének (1) és (2) bekezdéséből eredően hatáskörrel rendelkezik a nyílt versenyvizsgák lebonyolítására, valamint arra, hogy meghozza a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kiválasztási eljárásokban egységes előírásokat alkalmazzanak, és e tekintetben széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, nem volt köteles előzetesen beszerezni a pályázók, köztük a felperes hozzájárulását a vizsgákra vonatkozó részletszabályok módosítására vonatkozóan. Ennek megfelelően a felperes azon állítása, miszerint a vizsgákra való részvételhez való hozzájárulását nem lehetett volna vélelmezni (lásd a fenti 42. pontot), hatástalan, és azt el kell utasítani.
- 92 Ezenkívül a 2020. július 20-i levélben (lásd a fenti 14. és 41. pontot), az EPSO kifejtette, hogy „a közelmúltbeli fejleményekre és a Covid19-helyzetre vonatkozóan a tagállamok által elfogadott döntésekre tekintettel úgy határozott, hogy a tervek szerint körülbelül szeptember második felében folytatják az [eljárást] az értékelőközpontokban”. Így, bár ebben a levélben valójában az áll, hogy „[a]zokat a pályázókat, akik már levizsgáztak az értékelőközpontban, nem hívják be újra”, ez az információ kifejezetten a fent leírt járványügyi helyzet javulásának függvénye, és arról tanúskodik, hogy az eljárást az értékelőközpontokban, személyes jelenléttel, vagyis a versenyvizsga-felhívásban előírt részletszabályoknak megfelelően folytatják. Ez a feltételesség nem kelthet jogos bizalmat a felperesben arra vonatkozóan, hogy a személyes jelenléttel folytatott

eljárást abban az esetben is fenntartják, ha a járványügyi helyzet romlik, a vis maiornak minősülő körülmények pedig feltétlenül szükségessé teszik az eljárás módosítását annak érdekében, hogy az eljárást folytatni lehessen.

93 A fentiekre tekintettel az ötödik jogalapot el kell utasítani.

[omissis]

b) Az olyan pályázókkal szembeni egyenlőtlen bánásmódra alapított, harmadik jogalapról, akik az összes virtuális vizsgán részt vettek

115 A felperes hangsúlyozza, hogy az általános készségeket felmérő készségalapú interjú és a szakterületre vonatkozó interjú vizsgáin 2020. március 3-án személyesen volt jelen az értékelőközpontban, míg azok a pályázók, akik eddig az időpontig nem vizsgáztak le, később videókonferencián, virtuális módon vizsgáztak, amikor 2020 őszétől kezdve újra elindították az eljárást. A vizsgázás módja közötti ezen eltérés miatt az EPSO egyrészt egyenlőtlen bánásmódot alkalmazott vele szemben a többi pályázóhoz képest, másrészt pedig eljárási hibákat követett el.

116 Egyrészt a felperes előadja, hogy abban az esetben, ha virtuális vizsgákon a bemutatott gyakorlatok és a pályázóknak feltett kérdések megegyeztek azokkal, amelyeket azon pályázók esetében alkalmaztak, akik az értékelőközpontban lebonyolított vizsgákon személyesen vettek részt, akkor az előbbi pályázókat előnyben részesítették az utóbbiakkal szemben, azáltal hogy több időt biztosítottak a kérdések megválaszolására, abból adódóan, hogy a virtuális vizsgáztatás új részletszabályai szerint az elektronikus közvetítéshez több idő szükségeltetik. A több időnek köszönhetően ezek a pályázók jobb körülmények között interjúzhattak, és ez kedvezően befolyásolhatta az értékelésüket. Rámutat, hogy az EPSO nem törekedett e hátrány korrigálására vagy kompenzálására, noha az ilyen intézkedések jogilag elfogadhatók lennének a képesítéseken alapuló kiválasztási eljárásokban.

117 Másrészt a felperes azzal érvel, hogy az, hogy az EPSO a pályázók között objektíve egyenlőtlen vizsgakörülményeket állapított meg, azt jelenti, hogy eljárási hibát követett el a versenyvizsga-felhívás függelékének elfogadásakor, és figyelmen kívül hagyta a felperes, illetve a jelenléti vizsgákon személyesen részt vevő többi pályázó érdekeit. Úgy véli, hogy abból következően, hogy a felülvizsgálat tárgyában hozott határozat e tekintetben semmilyen igazolást nem tartalmaz, jöllehet a felülvizsgálatra irányuló kérelemnek ez volt a tárgya, az EPSO megsértette az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolási kötelezettséget.

118 A Bizottság vitatja a felperes érveit.

[omissis]

124 Másodszor, a vizsgák elektronikus úton történő lebonyolításához kapcsolódó állítólagos egyenlőtlen bánásmódot illetően emlékeztetni kell arra, hogy azon határozat bírósági felülvizsgálata keretében, amellyel a versenyvizsga-bizottság megtagadja a pályázó tartaléklísta történő felvételét, a Törvényszék az alkalmazandó jogszabályok tiszteletben tartását ellenőrzi, vagyis többek között a személyzeti szabályzatban és a versenyvizsga-felhívásban előírt eljárási szabályok, valamint a vizsgabizottság munkájára vonatkozó szabályok betartását, így különösen a vizsgabizottság pártatlanságának követelményét és a pályázókkal való egyenlő bánásmód vizsgabizottság általi tiszteletben tartását, valamint a hatáskörrel való visszaélés hiányát (2022. július 6-i JP kontra Bizottság ítélet, T-179/20, nem tették közzé, EU:T:2022:423, 67. pont).

- 125 A fenti 69–74. pontban ismertetett ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elve megköveteli, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, kivéve ha ez az eltérő bánásmód objektíve igazolható, illetve jogszerű és közérdekű személyzetpolitikai célokat szolgál. Ezenfelül a vizsgabizottságnak – amely köteles biztosítani az értékelési szempontok minden érintett pályázóra való koherens alkalmazását – a feladata annak biztosítása, hogy ugyanazon versenyvizsga összes pályázója azonos feltételek között vegyen részt ugyanazon a vizsgán, és hogy a vizsgák nehézségi szintje valamennyi pályázó számára nagyjából azonos legyen. Ez a követelmény különösen a szóbeli vizsgákra érvényes.
- 126 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlőtlen bánásmód kockázatát általában minden vizsga természetesen magában hordozza. Így az egyenlő bánásmód elvének megsértését csak abban az esetben lehet megállapítani, ha a vizsgabizottság a vizsgák kiválasztása során az esélyegyenlőtlenség kockázatát nem korlátozta arra a mértékre, amelyet általában minden vizsga magában hordoz (lásd ebben az értelemben: 2008. március 12-i Giannini kontra Bizottság ítélet, T-100/04, EU:T:2008:68, 133. pont). Következésképpen a pályázónak a tartaléklistára való felvételét mellőző határozatot meg kell semmisíteni, amennyiben bebizonyosodik, hogy a versenyvizsga szervezésének módja azt eredményezte, hogy az egyenlőtlen bánásmód veszélye nagyobb volt annál, ami minden versenyvizsga velejárója, még hozzá anélkül, hogy az érintett pályázónak bizonyítania kellene, hogy egyes pályázókat ténylegesen előnyben részesítettek (2014. február 12-i De Mendoza Asensi kontra Bizottság ítélet, F-127/11, EU:F:2014:14, 46. pont).
- 127 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgaszabályok megváltoztatása abból fakad, hogy az EPSO-nak a *vis maiornak* minősülő Covid19-világjárvány alatt is biztosítania kellett a kiválasztási eljárás minden pályázó számára egyenlő feltételek mellett történő folytatását, mindamelllett az eljárás felfüggesztésének vagy folytatásának a pályázókra és a felvételt végző intézményre gyakorolt esetleges kedvezőtlen hatásainak korlátozása érdekében arányosan ki kellett igazítania a vizsgaszabályokat (lásd a fenti 59. pontot). Következésképpen, bár a versenyvizsga szempontjából összehasonlítható helyzetben lévő pályázókat a vizsgák lebonyolításának többféle módja miatt eltérően kezelték a vizsgázás során, ez az eltérő bánásmód objektíve igazolható, illetve jogszerű és közérdekű személyzetpolitikai célt szolgál.
- 128 Ráadásul az EPSO által a vizsgaszabályok módosításakor alapul vett előzetes tanulmányok szerint a virtuális vizsgáztatási módokat a Covid19-világjárvánnyal összefüggésben már korábbi vizsgáztatások során is tesztelték, és azokat utólag úgy ítélték meg, hogy azok technikailag megbízhatóak, és nem jelentenek nagy különbséget az értékelés pontosságát és a pályázók eredményeit illetően, továbbá a pályázók is ezek mellett foglaltak állást (lásd a fenti 62. pontot). Ezenkívül a versenyvizsga-felhívás függelékének 2. és 4. pontjában lényegében az áll, hogy a pályázók alapján véve ugyanazokat a vizsgákat teljesítették, a csoportgyakorlatot pedig sajátos módon a mindenki által elvégzett SCBI-interjúval váltották fel, és így csak a vizsgáztatás formája és környezete változott, míg a vizsgák tartalma, módszertana és nehézsége változatlan maradt.
- 129 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a vizsgáztatóknak az egyes pályázók vizsgáztatásakor – bár az értékelési kritériumok a meghallgatás módjától függetlenül minden pályázó esetében azonosak voltak – széles mérlegelési jogköre volt az interjúk lefolytatását, a versenyvizsga-felhívásban szereplő témákat és területeket, valamint a feltett kérdéseket illetően. A versenyvizsga-bizottság által a pályázók ismereteinek és képességeinek vizsgálatokor végzett értékelések ugyanis a pályázónak a vizsgán mutatott teljesítményével kapcsolatos értékítéletet fejezik ki, és a vizsgabizottság széles mérlegelési jogkörébe tartoznak. Ezen értékelések csak a vizsgabizottság

eljárását szabályozó rendelkezések nyilvánvaló megsértése esetén tartoznak bírósági felülvizsgálat alá. A Törvényszék ugyanis nem válthatja fel a versenyvizsga-bizottság értékelését a sajátjával (2008. március 12-i Giannini kontra Bizottság ítélet, T-100/04, EU:T:2008:68, 275. pont).

- 130 Meg kell tehát állapítani, hogy a pályázókkal szemben, azzal kapcsolatban tanúsított eltérő bánásmód, hogy az eredetileg az értékelőkörpontban tervezett vizsgák közül nem mindegyikre fizikai jelenlétben alapuló részvétellel került sor, a jelen esetben nem volt alkalmas arra, hogy egyes pályázókat a többiekhez képest előnyös helyzetbe juttasson, és nem teremtett a versenyvizsgákkal egyébként is együtt járónál nagyobb veszélyt az egyenlőtlen bánásmódra. Mivel ezen eltérő bánásmód bevezetése egyébként is *vis maior* eset kapcsán történt, meg kell állapítani, hogy mindezen okok miatt ez a tárgyilagos és észszerű okokkal indokolható eltérő bánásmód nem vezetett az egyenlő bánásmód elvének megsértéséhez.
- 131 Következésképpen a harmadik jogalapot el kell utasítani.

[omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) SY maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Bizottság részéről felmerült költségek felét.**
- 3) A Bizottság maga viseli saját költségeinek a felét.**

da Silva Passos

Valančius

Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. december 14-i nyilvános ülésen.

Aláírások